

Î N C H E I E R E

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea comercială „Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Ridicom-Prim” societate cu răspundere limitată împotriva Societății comerciale „Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea comercială „Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată și menținută hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 29 noiembrie 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 19 august 2016, SC „Ridicom-Prim” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Ecosem Grup” SRL cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de între 10 iunie 2015, între SC „Ridicom-Prim” SRL și SC „Ecosem Grup” SRL a fost încheiat contractul de prestări servicii auto nr. 03/06L, conform căruia reclamanta și-a asumat obligația de a presta, la comandă, servicii auto de transportare a mărfurilor, iar pârâta și-a asumat obligația de a achita serviciile prestate în termen de 10 zile de la data prestării serviciilor și de a prezenta facturile fiscale pe luna respectivă cu actul serviciilor prestate.

Menționează că, SC „Ridicom-Prim” SRL a prestat SC „Ecosem Grup” SRL servicii de transport în sumă totală de 360185,29 lei, fapt ce se confirmă prin actele de prestare a serviciilor și facturile fiscale semnate și ștampilate de ambele părți și, anume, nr. FB 5974740 din 22 iunie 2015 în mărime de 98667,29 lei, nr. FB 5974748 din 30 iunie 2015 în mărime de 50301,28 lei, nr. FB 5974753 din 10 iulie 2015 în mărime de 97785,33 lei, nr. FB 5974757 din 31 iulie 2015 în mărime de 77513,08 lei și nr. FB 5974758 din 06 august 2015 în mărime de 35918,31 lei.

Sușține că, prețul serviciilor prestate de SC „Ridicom-Prim” SRL, conform contractului nr. 03/06L din 10 iunie 2015, a fost achitat parțial de către o altă societate, afiliată pârâtei și, anume, de SC „Milalu-Prof” SRL.

Afirmă că, în perioada 08 iunie 2015 - 06 august 2015, SC „Milalu-Prof” SRL a achitat pe contul SC „Ridicom-Prim” SRL suma totală de 287600 lei, fapt ce se confirmă prin ordinele de plată, după cum urmează: nr. 384 din 08 iunie 2015 în sumă de 27600 lei; nr. 390 din 10 iunie 2015 în sumă de 5000 lei; nr. 404 din 11 iunie 2015 în sumă de 5000 lei; nr. 408 din 12 iunie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 409 din 12 iunie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 420 din 17 iunie 2015 în sumă de 20000 lei; nr. 441 din 24 iunie 2015 în sumă de 25000 lei, nr. 450 din 26 iunie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 459 din 29 iunie 2015 în sumă de 50000 lei; nr. 476 din 02 iulie 2015 în sumă 20000 lei; nr. 490 din 07 iulie 2015 în sumă de 15000 lei; nr. 499 din 08 iulie 2015 în sumă de 15000 lei; nr. 515 din 10 iulie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 546 din 21 iulie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 556 din 23 iulie 2015 în sumă de 10000 lei; nr. 562 din 28 iulie 2015 în sumă de 30000 lei și nr. 571 din 06 august 2015 în sumă de 15000 lei.

Relevă că, pentru a aduce în concordanță datele din evidența contabilă a SC „Milalu-Prof” SRL, SC „Ridicom-Prim” SRL și a SC „Ecosem Grup” SRL, la data de 03 iulie 2015 și 20 august 2015, acestea au încheiat contractele de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-03/07/15 și nr. CS-20/08/15, astfel încât s-a făcut justificată achitarea de către SC „Milalu-Prof” SRL către SC „Ridicom-Prim” SRL a sumei de 287600 lei, respectiv, micșorarea sarcinii financiare a SC „Ecosem Grup” SRL față de SC „Ridicom-Prim” SRL pentru serviciile prestate cu suma de 287600 lei.

Invocă că, datoria restantă a SC „Ecosem Grup” SRL față de SC „Ridicom-Prim” SRL constituie suma de 72585,29 lei, care s-a format urmare a achitării parțiale a prețului serviciilor prestate conform facturii fiscale seria FB nr. 5974757 din 31 iulie 2015, adică din suma de 77513,08 lei indicată în această factură fiscală a fost achitată doar suma de 40846,10 lei, restanța constituind 36666,98 lei și a neachitării prețului serviciilor prestate conform facturii fiscale seria FB nr. 5974758 din 06 august 2015 în sumă de 35918,31 lei. Astfel, suma datoriei restante constituie 72585,29 lei (36666,98 lei+ 35 918,31 lei).

Declară că, în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la data de 16 iunie 2016, la sediul juridic al SC „Ecosem Grup” SRL a fost expediată cu aviz recomandat somația din 15 iunie 2016, prin care SC „Ridicom-Prim” SRL a solicitat achitarea, în termen de 7 zile calendaristice de la recepționare, a datoriei restante în sumă de 72585,29 lei.

Menționează că, având în vedere faptul că, SC „Ecosem Grup” SRL este în întârziere la obligația de plată a prețului serviciilor prestate, SC „Ridicom-Prim” SRL a calculat dobânda de întârziere în sumă de 17956,51 lei.

Solicită încasarea de la pârâtă a datoriei în mărime de 72585,29 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 17956,51 lei și a taxei de stat în mărime de 2716,30 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, SC „Ridicom-Prim” SRL a depus cerere de majorare a pretențiilor din acțiune, solicitând suplimentar încasarea sumei de

2777,10 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, calculată pentru perioada 05 august 2016- 17 octombrie 2016 inclusiv și a taxei de stat în mărime de 83,30 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 29 noiembrie 2016 acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la SC „Ecosem Grup” SRL în beneficiul SC „Ridicom-Prim” SRL suma de 72585,29 lei, cu titlu de datorie, suma de 20733,61 lei, cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 2799,60 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în total suma de 96118,50 lei.

Prima instanță, încasând datoria în sumă de 72585,29 lei, a reținut că, conform contractului de prestări servicii auto nr. 03/06T din 10 iunie 2015 și facturilor fiscale nr. FB 5974740 din 22 iunie 2015, nr. FB 5974748 din 30 iunie 2015, nr. FB 5974753 din 10 iulie 2015, nr. FB 5974757 din 31 iulie 2015 și nr. FB 5974758 din 06 august 2015, SC „Ridicom-Prim” a prestat SC „Ecosem Grup” SRL servicii de transport în sumă totală de 360185,29 lei, dintre care suma de 287600 lei a fost achitată de către SC „Milalu-Prof” SRL în baza contractelor de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-03/07/15 din 03 iulie 2015 și nr. CS-20/08/15 din 20 august 2015.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că datoria în mărime de 72585,29 lei s-a format urmare a achitării parțiale a prețului serviciilor prestate conform facturii fiscale seria FB nr. 5974757 din 31 iulie 2015, adică din suma de 77513,08 lei indicată în această factură fiscală a fost achitată doar suma de 40846,10 lei, restanța constituind 36666,98 lei și a neachitării prețului serviciilor prestate conform facturii fiscale seria FB nr. 5974758 din 06 august 2015 în sumă de 35918,31 lei. Astfel, suma datoriei restante constituie 72585,29 lei (36666,98 lei+ 35 918,31 lei).

Prima instanță, încasând dobânda de întârziere în sumă de 20733,61 lei, a relevat că, deși suma de 36666,98 lei a devenit scadentă la data de 10 august 2015, dobânda de întârziere s-a calculat pentru perioada 11 august 2015-10 septembrie 2015 în mărime de 843,30 lei, iar pentru suma datoriei în mărime de 72585,29 lei, care a devenit scadentă la data 10 septembrie 2016, dobânda de întârziere s-a calculat pentru perioada 11 septembrie 2015-04 august 2016 în mărime de 17113,21 lei, în total dobânda de întârziere constituie 17956,51 lei (843,30 lei + 17113,21 lei), însă până la data de 17 octombrie 2016 inclusiv, dobânda de întârziere s-a majorat în sumă de 20733,61 lei, sumă care urmează a fi încasată de la pârâtă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 a fost respins apelul declarat de către SC „Ecosem Grup” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 02 iunie 2017, SC „Ecosem Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează că, intimata a solicitat încasarea sumelor pentru serviciile de transport în baza facturilor fiscale anexate la materialele dosarului.

Susține că, încheierea unui contract de cesiune între recurentă, intimată și SRL „Milalu-Prof” nu poate servi temei pentru a considera că recurenta a recunoscut existența datoriei.

Afirmă că, conform contractelor de cesiune a dreptului de creanță, persoana terță a preluat o suma anumită pentru serviciile anumite, ceea ce nu înseamnă că recurenta recunoaște întreaga suma solicitată, or, au fost cesionate doar sumele de 167600 lei și 120000 lei.

Relevă că, facturile fiscale, în baza cărora intimata solicită încasarea sumelor, au fost eliberate în perioada iunie - august 2015.

Invocă că, legislația civilă prevede 2 posibile termene de prescripție aplicabile contractelor de transport și, anume, art. 1021 din Codul civil prevede termenul de 1 an și art. 268 din Codul civil prevede termenul de 6 luni.

Declară că, în ceea ce privește Convenția din 19 mai 1956, semnată la Geneva, această Convenție este aplicabilă contractelor de transport internațional de mărfuri, iar la caz se solicită încasarea sumelor pentru transport de mărfuri național, intern. Acest fapt este prevăzut și în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 27 noiembrie 2009 privind aplicarea unor prevederi ale legislației referitoare la răspunderea căraușului în contractul transportului de bunuri. Astfel, consideră că prevederile Convenției nu sunt aplicabile la caz.

Menționează că, din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție enunțată rezultă că, prevederile Codului civil ce țin de contractul de transport (inclusiv art.1021 alin. (2) lit. c) CC) sunt aplicabile în cazul distrugerii, pierderii sau deteriorării mărfii; depășirii termenului de livrare; neexecutării altor obligații contractuale (spre exemplu, pierderea sau utilizarea necorespunzătoare a documentelor anexate la scrisoarea de trăsură sau înmânate căraușului).

Susține că, prezenta speță se referă la solicitarea unor sume în baza facturilor fiscale, ceea ce înseamnă că instanța urma să constate că intimata a omis termenul de adresare în instanța de judecată.

Prin referința depusă la data de 24 iulie 2017 SRL „Ridicom-Prim” a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârilor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SC „Ecosem Grup” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito versus Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer versus*

Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către SC „Ecosem Grup” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Ecosem Grup” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea comercială „Ecosem Grup” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic